

TÍTOL: Cistella encertada

VALOR: No sempre podem obtenir el que ens proposem, però sempre és important elogiar l'esforç, no només allò que s'ha aconseguit.

MARTA: Som-hi, Xavier. Pots fer-ho!

HÈCTOR: Necessitem guanyar.

SERGI: Aquests dos punts són teus.

XAVIER: Jugàvem contra els Lleopards. Les Girafes perdiem per només un punt. Quedaven dos segons i el marcador era 20 a 19. Els Lleopards van cometre una falta i jo vaig ser l'encarregat de llançar els dos tirs lliures. Sentia que el cor em sortia del pit. Em vaig acostar a la línia, vaig abaixar el cap amb la pilota entre les mans i vaig respirar profundament. Després vaig mirar el cercol... Vaig estirar els braços... La pilota es va aixecar... I va entrar.

XAVIER: Ja estàvem empatats. L'alegria del públic em va omplir de forces per al segon tir que em faltava. El definitiu! El que necessitàvem per guanyar!

XAVIER: Vaig repetir la mateixa operació: vaig respirar profundament, em vaig concentrar en el tauler... i vaig llançar. (TRIST) La pilota es va quedar al cercol... Va fer una volta... I en va sortir.

XAVIER: Em volia fondre. Tots havien dipositat la seva confiança en mi i els havia fallat. L'afició de les Girafes va emmudir. En aquell moment es va acabar el partit. Havíem de jugar un temps extra per desempatar. Però abans de tornar al camp de joc, l'entrenador em va passar el braç per l'espatlla i em va dir:

ENTRENADOR: Ningú no l'encerta sempre, Xavier. I tu ets dels que més s'hi esforcen. Som-hi: a desempatar!

XAVIER: Aquestes paraules de l'entrenador em van ajudar molt. Vaig recuperar la tranquil·litat i la confiança que necessitava per continuar el partit.

PÚBLIC: **GIRAFES, GIRAFES, GIRAFES**

XAVIER: Aquell dia van guanyar els Lleopards 22 a 20. Però jo, com a bona girafa, vaig mantenir el cap ben alt. Quan les coses se'ns escapen de les mans, i la pilota del cercol, no hi podem fer res. Per això, més val agafar-s'ho tranquil·lament i esperar una altra oportunitat.